

Frågor och svar.

(Tidskriftens läsare uppmanas vänligen att bidra till denna afdelning, hvilken vi nu återinföra såsom en form af gagnande samarbete mellan intresserade personer. Såväl frågor som svar adresseras till *Red. af Teosofisk Tidsskrift, Lill-Jans plan 4, Stockholm*. För att inflyta i först utkommande häfte af tidskriften böra de komma red. till handa senast den 7 i månaden.)

1. — *Huru vilja teosoferna förlika läran om Karma med uppfostran? Det är ju min Karma, som låter mig födas med en af mig själf förvärfvad karakter. Men så tillkommer uppfostran, en akt af andra människor, och förändrar min Karma, min karakter. Är uppfostran god, så utplånas i icke ringa mån mina själfförvällade dåliga karaktersegenskaper. Är uppfostran däremot dålig, så fördärfa andra personer i mångt fall, under den tid jag är oansvarig, min karakter. Är det ej så? Intresserad.*

Elia. — Icke alldeles. Den skenbara konflikten kan vara framkallad af olika orsaker.

1. Vi äro svårligen berättigade att tala om en bestämd karakter hos en person, innan denne person uppnått jag-medvetande och därmed inträdande ansvarighetskänsla, hvilket inträffar vid olika åldersskeden, beroende på Karma. Ty karakteren för den blifvande personligheten uppbygges under devakanperioden till en resultat att föregående existensers erfarenheter och finnes färdig såsom en astralkropp, när timmen slår för den nya återfödelsen. Denna »karakterskropp» utgör liksom en stomme, kring hvilken den fysiska människan bildar sig, och den involveras småningom i den växande fysiska kroppen. Såsom faktorer vid denna process behöfva vi icke uteslutande tänka oss den fysiska hjärnans naturliga utveckling och barnets spontana förnimmelser, utan äfven utifrån genom uppfostran, föredöme o. s. v. bibringade impulser, hvilkas uppgift är att framdraga i ljuset uti karakteren befintliga goda eller onda egenskaper och anlag, som annars förblefve latent.

2. Men vi kunna ju antaga, att t. ex. en ursprungligen god karakter försattes i förhållanden, ägnade att t. o. m. under oansvarighetsperioden hämma eller missrikta dess normala utveckling. Detta

bör i så fall tillskrifvas personens föregående, dåliga Karma. Vi skola nämligen icke förglömma, att Karmas verkningar ingalunda uttömmas med ett visst, gifvet faktum, t. ex. karakterens involution, utan sträcka sig öfver hela lifvet, ja, t. o. m. öfver flere inkarnationer. Karma innefattar därför såväl karakteren som yttre förhållanden och händelser under lifvet.

Låtom oss slutligen påminna oss, att ur Andens synpunkt det icke gifves något i sig själf ondt, att alla lidanden blott äro trappsteg som leda uppåt, födslovändor, nödvändiga för Andens framträdande i dagen eller, med andra ord, för människans uppvaknande till lif i det andliga ljuset.